

ÁPRILIS

EGY HANG A MAGASBÓL:

Vértés Marcel rajza

— Vigyázz Soma, én mindent látok!

1918 november 13

Ára 1 korona

GYÓNI GÉZA VERSE:

FOGOLY HONVÉD TESTAMENTUMA*)

Pince barakban, redves beteg-ágyon,
Néhai honvéd-napjaim számlálom.
Luck alatt fogtak esztendeje nyáron,
Esztendeje nyáron.

Püspöki zsellér, markos magyar voltam;
Két öreg évet szenvedtem a frontban;
Muszkával, ráccal, taljással harcoltam;
Taljással harcoltam.

Püspöki zsellér, markos magyar voltam.
Ilyen hitvánná mégis leromlottam.
Én édes erőm, Uram-Isten, hol van?
Uram Isten, hol van?

Pince-barakból halott pusztaságon
Szülőfalumba vezet-e még lábnyom?
Szülőházamat szabad-e még látnom,
Szabad-e még látnom?

Zselléri sorban, robotban, védetlen —
Teremtő Isten, ugyan mit vétettem?
Püspököt, grófot, hisz én süvegeltem,
Hisz én süvegeltem.

Rablógyilokkal ha gyilkoltam volna,
Nem lógna rajtam koldus-ruha rongya;
Fegyházban is most tiszta ingem volna,
Tiszta ingem volna.

Teremtő Isten, ugyan mit vétettem?
Gazdagok földjét hiszen én védettem!
S most a kutyám csak, ha szüköl érettem,
Ha szüköl érettem.

Most a kutyám csak, az ha rám ismerne,
Ha betévednék a régi helyemre.
Püspöki kasznár de tudom kiverne,
De tudom kiverne!

Jártányi erőm, hiszen annyi sincsen.
Ha szabadna is, nem mehetnék innen.
Magam szemetjét is nehéz kivinnem,
Nehéz már kivinnem.

Sok verejtékem televény tanui:
Nem birnálak már szakadásig turni.
Jobb is talán már itten felfordulni,
Itten felfordulni.

Jobb is bizony már; jobb is mint megérnem,
Hogy ugy tengődjek, kegyelem-kenyéren.
— Csak jó helyt tudnám kis árva cselédem,
Kis árva cselédem.

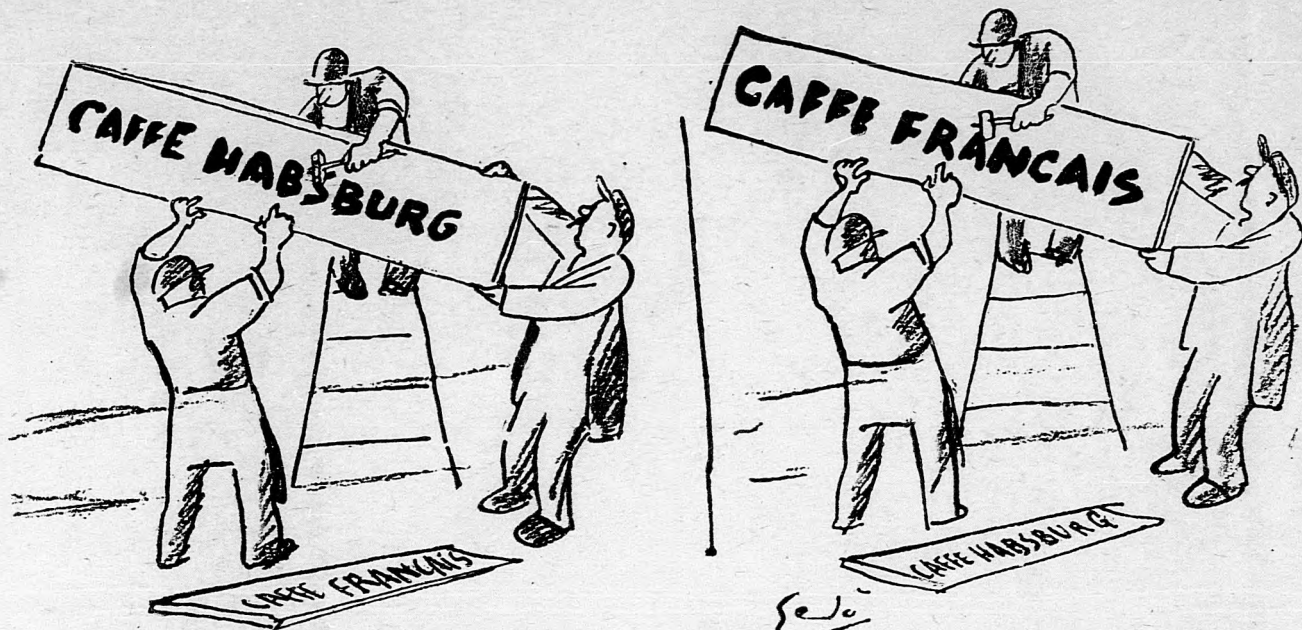
Zivatar elől árvagyerek-uton
Akad-e félszer, ahová megbujjon?
Akad-e jószív, melyhöz odabujjon?
Melyhöz odabujjon.

Ezt a fityegőt (ezüst érem vagy mi)
Apai jussul ha meg tudná kapni —
Testamentummal rá szeretném hagyni,
Rá szeretném hagyni.

Mutassa meg majd, — ha erőre kaphat, —
A gróf uraknak, a püspök uraknak, —
Ez a vitéz jegy beszél úgyancsak,
Beszéli úgyancsak:

Zsellér-robotban bus ina-szakadtak,
Kik életükben csak másnak arattak,
Vérrel váltottak jogot a fiaknak,
Jogot a fiaknak!

*) Az Athenaeumnál legközelebb megjelenő Gyóni-kötetből.

ÖZÖNVIZ ELŐTTI TÖRTÉNET

IRTA: JÓB DÁNIEL

1918. szeptember.

Egy katona szállt föl a villamosra, a pót-kocsira, szép száll legény, tizedes. A kalauznővel kezét fogott, pár szót váltott vele, aztán beült a kocsiba, az ablak mellé, egy négyülékes szakaszban megtelepedett. A lábát kinyújtotta, a vállát kissé fölhozta, a kezét a zsebébe mélyesztette, elől, magyar zsebe volt, és maga elé nézett. Mikor föl nézett, valami kedves arca volt, jöltáplált és kerek, serkedző vörösös bajusszal, a szeme teli fekete, s a tekintete huncut és meleg. Mellén a vitézségi kisezüst. Huszonkét éves lehetett, Sölédnek hívták, Söléd Józsi, civilben kocsisa volt egy igazgatónak.

Már álmos volt a kocsi, késő volt, tizenegy óra után. A kapuk betéve, az utca üres. A sarokban egy nénike ült, kendőben, a kezét az arcán tartotta, az egyik ujja a szájára ért. Két sportsapkás fickó, az egyik ujját a szájára ért. Egy hivatalnokféle fiatalúr, szegényszagu és mégis gigerlis, fölvasalt bő nadrágban, finomkodva ujságot olvasott, a reggeli lapot, most, késő este. Egy öregúr, kezében rózsaszínű levelezőlap, nem olvasta, csak nézte, nézte. Utas nem jött, le se szállt senki. Naszád-utca, csöngetés.

Zúgott a villamos. A légfék fujt, a kerék csikordult, a villa sistergett, az egész ócska szerkezet zökkent és rázkódott. Szembe egy katona sietett, fegyver nélkül, óriás léptekkel. Aztán semmi. Akkor négyen jöttek katonák, sulyos hátizsákokkal, roskadozva. Flórián-tér, csöngetés. Kint a szél egy ujságlapot sodort, ez volt most az egyetlen élőlény a környéken. Szentlélek-tér, csöngetés. Egy matróz ballag hazafelé, födetlen nyakkal, trikóban, pedig hideg van. Emese-utca. Téglagyár. A téglagyárnál bejött a kalauznő, leült a tizedessel szemben, a táskáját az ölébe vette, olyan mozdulattal, mintha a gyermekét venné ölebe. A katona nem moccant, csak a szemével intett neki, hogy üljön át hozzá. A nő melléje ült, a katona belékarolt és karonfogva megfogták egymás kezét, az ujjaikat is átfonván. Ez olyan egyszerű volt. A villanykörték hunyorgattak, a fémszálak izzása elbágyadt, tisztán látszott a szálak kacskaringós rajza, mintha egy eleven ember hirtelen megmutatná a csontvázát. A Bodnár-utcánál a nő odahajtotta a fejét a tizedes karjára. Kis sápadt nő volt, törődött, elmosódott arcú, a sapkája alól szőke haja látszott, nem is szőke volt, inkább szürke, mondjuk csukaszőke. A nyakán fakóvörös kendő, sárguló pettyekkel. Olyan elmerült volt az arca, a többieké is itt a kocsiban, mindenki elmerült, gondolatok, gondok, szép emberi kifejezések ez a népeknek a villamoson. Klári-ut. Cserfa-utca. Itt fölszállt az ellenőr. A kalauznő fölállt, kiment.

A PARASZT ÁLMA

— Minek ezeknek a rohadt városiaknak ez a felhő... Dupla pénzt ér majd odahaza májusban.

Az ellenőr cvikkerben, arany stráfokkal, tintaceruzával, minden tekintetben korrektül, bejött a kocsiba, elkérni a jegyeket. A katona lehuntya a szemét, tette magát, hogy alszik. Az ellenőr megállt egy percre, hogy felköltse-e, aztán továbbment. A tizedes kinyitotta a szemét, kacsintott, mosolygott. Az ellenőr végigment a kocsin, kibökte a perronra nyíló ablakocskát és mikor megfordult, a katona megint lehuntya a szemét, hogy ő alszik. Az ellenőr elment mel-

lette, már az ajtóban volt, aztán mégis megállt, megfordult, odalépett hozzá, kérte a jegyet, meg is érintette a katonára vállát, kétszer is mondta egymásután, szabad kérem a jegyet, egyszer csöndben, egyszer hangosabban. A tizedes kinyitotta a szemét, ránézett, harmadszor is mondta a cvikkeres, szabad a jegyet kérem, a katona hagyta csak, aztán csöndesen mondta:

— Az állásba gyött vóna. Oda gyött vóna az úr jegyet kérni.

Az ellenőr most már emelt hangon követelte a jegyet. Ugyanilyen emelt hangon ismételte a másik, hogy az állásba ment volna kérni a jegyet.

A kendős néni azt mondta:

— Egy hőst! Sérelmezni! Séretegetik!

Az öregúr azt mondta:

— Mit kiabál itt! Mit gondoll!

Az egyik sportsapkás vihogva mondta:

— Egyet a szeme alá neki!

A másik fogta az alma jól lerágott csutkáját, ami már rozsdásodni kezdett a levegőn és odacsapta az ellenőrhöz, a sapkáját érte, szép lakk ellenzője foltos lett, ha nincs az ellenzője, épp a szemét találja el.

Az ellenőr odafordult, aztán méltóságtelesen mondta, hogy ő a kötelességét teljesíti

csak, de semmi visszhangra nem talált, tudomásul kellett vennie, hogy mindnyájan ellene vannak a kocsiiban. Konok ember volt, igaza is volt. Kiment, kint azt mondta: Én is voltam katona, ezért majd számolunk. És várt. Két állomással később megint bejött, elszántan odaállt a katona elé:

— Most utoljára szólok, — mondta, — szabad kérem a jegyet.

A kalauznő csöngetni akart, az ellenőr rászólt, várjon.

A tizedes nem felelt, valami mozdulatot tett, de az illetlen volt. Ráütött a combjára, s a tenyerét tartotta oda az ellenőrnek, mintha a fotografiáját mutatná.

Az ellenőr még egyszer mondta:

— Itt rendőr-állomás van, mit okoskodik, szabad kérem a jegyet.

Várt. Semmi felelet. Kiszólt a kalauznőnek:

— Menjen a rendőrért.

— Én? — mondta a nő, és nem mozdult.

— Egy-kettő! — És kiment, várni.

Ez már egészen kívül volt a városon, körröskörül csupa üres telek, meg rét, semmi ház, csak az őrszoba, szundikáló, vörös lámpájával, magában, mogorván. A kocsi állt. Az első kocsi utasai kigyülekeztek a hátsó Perronra. A kocsivezető leszállt. A néni meg szólalt a csöndben:

— A tulsó oldalon a vitéz úr leszállhatna.

A tizedes csakugyan fölállt, indult az elülső ajtó felé, már megfogta a kilincset, de abban a percben odaért és fölszállt a rendőr. Rögtön utána még kettő jött. A katona leült, de nem a régi helyébe, hanem szemben. Az ellenőr csöndesen elmagyarázta az esetet a rendőröknek, bejöttek, az egyik azt mondta:

— Tessék leszállni!

— Én? — mondta a katona hetykén, — nem csináltam én semmit.

— Tessék leszállni!

— Én? Nem szállok én! — De most már komoly volt.

— Jó lesz leszállni, baj lesz.

— Velem? — kérdezte a katona, de gögösen, fenyegetődzve, szíve legmélyén sértődve volt, mint a puska lövés.

— Velem? — kérdezte másodszor, kiáltva.

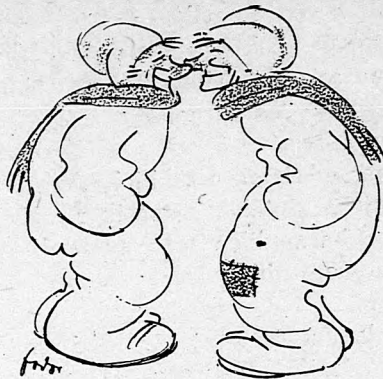
Még egy rendőr jött, aztán még egy.

— Jön, vagy nem jön?

— Nem megyek! — és ez most már olyan volt, mint a pöröly.

Két rendőr odalépett hozzá, megfogták a

Az eszkimók tudvalevőleg így köszönnek:

Képzeltető, hogy milyen mérvet öltött náluk a spanyoljárvány?

karját. A katona fölállt, most látszott csak, micsoda legény, — nyárfa!

— Kár ellenkezni, — mondta az egyik, de ekkor a tizedes rántott egyet magán, a rendőr nekivágódott a padnak, fölbukott. Közben a könyökével kiverte az ablakot. Ez ijesztő volt, utána pillanatra csönd lett. A kalauznő vinyogva tördelte a kezét, ne bántsák, ne bántsák, de ekkor valamennyien rámentek a tizedesre, perc alatt lefogták, a két karját hátrahúzták és zsineggel megkötözték. A katona nyögött. A kalauznő csúnyán sirt, hirtelen lekapta a táskáját, a kocsi közepére csapta:

— Nincs nekik Krisztusuk! — és mind szétgurult a sok vaspénz, meg nikkal, csörömpölve, a sok krajcár és húszfilléres és tizfilléres és a jegy-tekercsek, s a papírpénz is. Senki nem nyult utánuk.

Vitték a legényt. Kemény nyakát leszegte, fujt, nem kiabált, nem szólt semmit, csak alati nehéz nyöszörgése hangzott. Mögötte a rendőrök, utánuk a cvikkeres, aztán pár utas, legvégül a kalauznő. A kocsi állt és várt. Más kocsik is torlódtak.

Hirtelen a katona kitepte magát, futni kezdett. Olyan furcsa volt így, ahogy futott, hátrakötött karokkal, mint egy repülő madár, szárnyak nélkül. Jó futó volt, másodperc alatt jócskán vezetett. A többiek utána, összevissza kiáltozva, fogd meg, és segítség, és gyilkos. Gyilkos, fogjátok meg! Ez így tartott, — nem nagyon sokáig. Szuronyok villantak föl, négy föltűzött szurony, futólépésben. Valami kommandó hangzott, állj vagy meghalsz, vagy nem tudom micsoda, aztán egy iszonyu éles, éles kiáltás, aztán még egy, a tizedes beleszaladt a szuronyba, tántorogni kezdett, aztán eldőlt, mint a zsák, amibe belerúgtak. Az a másik

katona is fölhördült, akibe a tizedes beleszaladt. Ott feküdt a legény, a bluzára lassan föl-szivárgott a vér, a mellén, a szivarzsebe táján, ahol a szívet szokta hordani az ember. Huncut szeme megtört, süket fekete színt kapott, befelé fordult. Tátva maradt szája fölcsudálkozott az égre.

Hamar odaértek a többiek. Az egyik rendőr belefujt a sipjába, a másik rendőr noteszt vett elő, a harmadik rendőr tuszkolta a kíváncsiakat, a negyedik vizért rohant, az ötödik telefonozni.

A kalauznó is odaért. Ellökött mindenkit, — Józsi! Józsi! — sikitotta, jajszóval roskadt le a legény mellé, tapogatta, eszelősen. De

aztán elalélt, ráborulván a katonára. Feje a feje közelében, valahogy derékszögben esett rá, a hosszú legény, s a rövid kis nő úgy feküdtek ott, mintha egy hosszában kettéhasított kereszt egyik fele volnának.

A másik irányból egész zászlóalj katona jött, masiroztak, meg se álltak, kicsit odanéztek, tovább mentek, dübörgött a léptök.

Körülkörülnagy nagy kék este volt. A hideg kék nagy égen magasan állt a hold, csillogó hold-színében.

Borzalmas tud lenni néha a hold, ahogy így lenéz a földre, — istenem! le se néz! csak végzi az utját.

Irtam örömben, a szabadság kitörésének órájában

A Ferenc József nem is tudott jól magyarul. Mindég úgy mondta: hulljon le a lepl.

Ne jegyezzetek hadikölcsönt. A hadikölcsön nem békét hoz, hanem a háborút nyújtja.

Hötendorfi Conrád nem jó hadvezér. Éljen a köztársaság. Mégegyszer: Éljen a köztársaság. Vilmos császár nem mondható a béke legregibb barátjának. Tripitz sem békeapostol.

Tavaly nagy összeütközés volt a fiumei vonalon. Wekerle 1919-ben nem lesz miniszterelnök. Az élelmiszerek nem olcsók. A magyar buzát Bécsbe csempészték. Füttyülök a németekre. Füttyülök az osztrákokra. A háboru nem

egy jó dolog. A háboru direkt rossz dolog. Aki elbliccelte a hősi halált, okosan tette. Becsületes ember nem öl, nem rabol. A magyar nép békét akar. Az osztrák tábornokok nem Napoleonok. Hindenburg sem verhetetlen. A közös élelmezési front gaz merénylet

Mit irjak még? Mit irjak, hogy ön, tisztelt cenzor ur, ki „hadiérdekből“ négy évig a nyakunkon ült, most a földre üljön ijedtében. Abzug Vilmos császár! Éljen Károly!

E lapból, tisztelt cenzor ur, önnek egy tiszteletpéldányt küldök. E sorokat vágja ki és őrizze meg. Éljen a köztársaság! És még egyszer: le a háboruval és a Károly király sem beszél tökéletesen magyarul.

Maradtam tisztelettel és a Nemzeti Tanács védelme alatt
Szenes Béla.

EGY LETÜNT KORSZAK EMLÉKÉRE

A magyar háborus párt

MI LESZ ITT!

Külföldi fővárosnak
Kell felsorolnom Prágát,
Igy lesz kezelve Bécs is
És nemkülönben Zágráb.

Az arcomnak vonásit
Nagy rémületre öltöm.
Jaj, hányszor olvasom majd:
„Magyar darab külföldön”.
(h.)

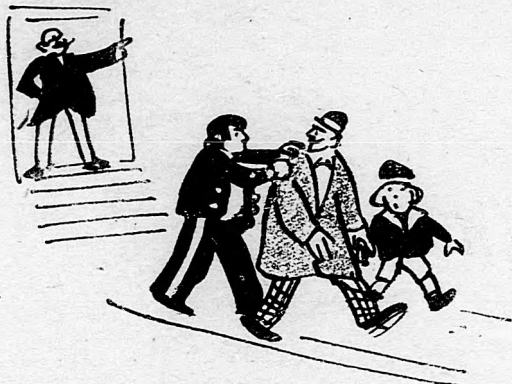
— Ha az öreg Ferenc József élne, ő már rég kiugrott volna a német szövetségből.

— Na, az magas korára való tekintettel nem valószínű. Hanem talán ruganyos léptekkel kísértát volna belőle.

KIVANCSI VAGYOK.

hogy Hindenburg és Ludendorff mennyit kapnak a vak katonáknak gyűjtött pénzből.

gyitránt, az örmény boltost csalónak és félkézalkárnak szólitotta, Mukányi urral, a Pesten lakó falusi földesurral Géza politizálni kezdett ismeretségük első órájában. Csak a lovaggal nem birt darab ideig Géza és fogadott apja. A lovag zárt palotában lakott, ahonnan

kövér inasok vetették ki Loszpockit fiastól. A lovag nem válaszolt a levelekre, Géza hiába sétálgatott az ablakok alatt, a lovag ásitott, hátat fordított. Szívós, gonosz, öregember volt.

— Ha valamennyi törvénytelen gyereket elismerném, mehetnék koldulni, — szólt és Loszpocki olyan izgatottan folytatta a csatát, mint egy kártyás.

Már nem mulattatta, hogy a vaskereskedő rendes hópénzt rendelt Gézának, sem az, hogy az örmény boltjából öltözködött az egész ház nép. S nem tudott örvendezni, hogy a Kos-

suth-párti Mukányi ur elvet változtatott fia jövőjének érdekében. Őt csak a konok, mindenre elszánt lovag izgatta, akitől egyetlen krajcárt sem tudott kipréselni.

— Ő a te igazi atyád, — mondogatta búsan Gézának, — mert épen olyan elszánt és hideg, mint mi vagyunk.

Loszpocki házasesetében a lovag volt a felhő. Ha valaminek örülni kezdett, eszébe jutott a lovag s ökölbe szorult a keze. A legjobb eledelet elkeserítette.

Sőt egyszer megverte Augusztát féltékenységből — a lovag régi szerelme miatt.

— Ilyen apát választottál gyermekednek! — szólt fitymálva.

A következő évben Loszpocki köhögni kezdett s nemsokára meghalt dühében. Elvitte a száraz betegség, amely az epedő, vágyakozó, ambiciózus embereket szállítja a másvilágra. Loszpocki apát keresett fiának s ebbe halt meg.

ADATIK TUDTÁRA*)

— CS. ÉS KIR. HIRDETMÉNY. —

„... Kis István katona, 33 éves,
Kimaradt és nem tért vissza ezredéhez;
Katona-razzia üldözöbe vette,
Soroksári úton kézrekerítette,
Vasperecet kapott kárja meg a lába,
Úgy vitték a Konti-utcai fogdába.“
Bizony ügy, bizony ügy, bizony ügy.

Annak kivittében, s ennek követtében,
Enyhítő körülmény jelen nem lettében
Előzetes szándék volt jelen tettében;
S minthogy minden ismérv megvolt benne
[tisztán,
Halálbüntetéssel sujtatott Kis István.“
Bizony ügy, bizony ügy, bizony ügy.

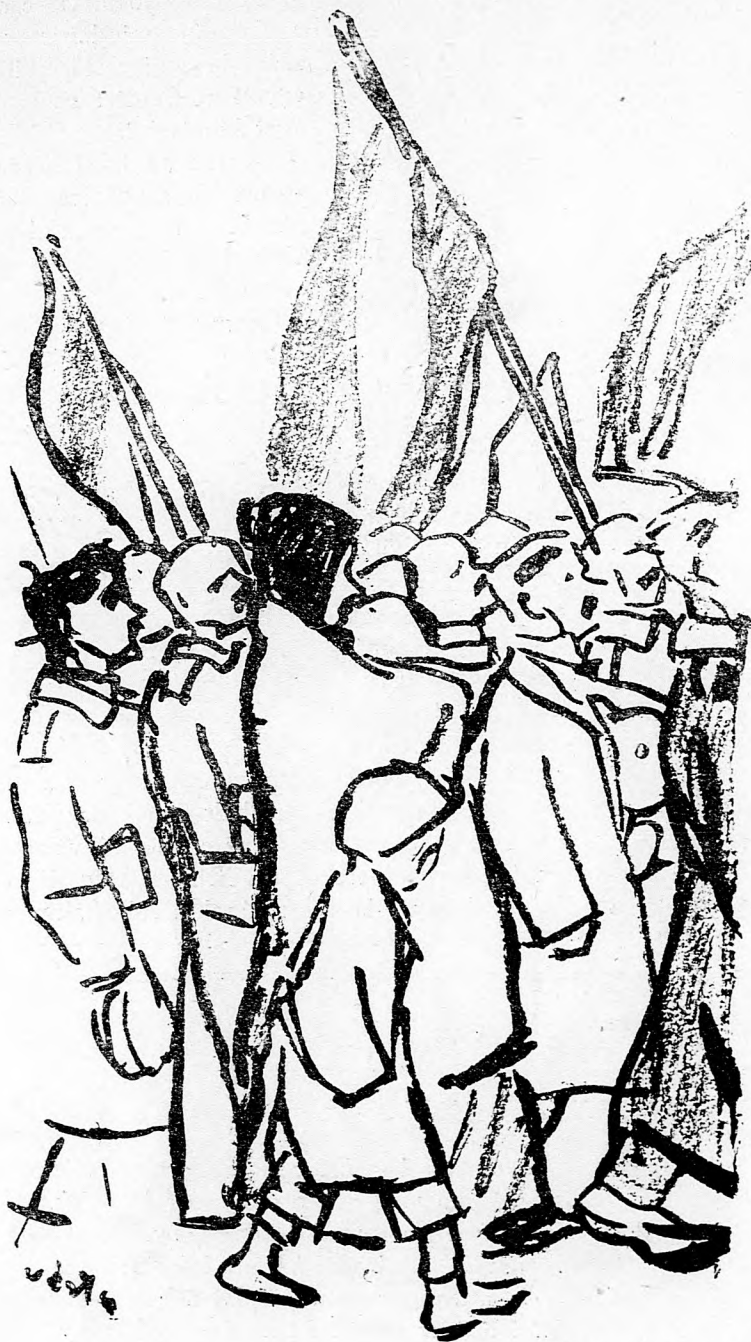
*) Ennek a versnek közlését a háborus
cenzura nem engedélyezte.

„... Jogerős lett helyben, rögtön az ítélet,
Tábori pap meg egy orvos ment ki vélek.
Két dob a kommandót zum Gewehr kopogta,
Prófosz a delinkvens karjait lefogta;
Négy szuronyos társa közbül állt a placcon,
Hátul állt az anyja, Kisné özvegyasszony.“
Bizony ügy, bizony ügy, bizony ügy.

„... Ebből a tanúlság, mindenki megértse:
Hivatalos rendet senki meg ne sértse.
És mivel a rendet nem szabad zavarni,
Hivatalból muszáj hősi halált halni, —
Mert aki más elvet akar itt követni,
Elveivel együtt főbe fog lövetni.“
Bizony ügy, bizony ügy, bizony ügy!

Emőd Tamás.

PESTI PILLANATFELVÉTELEK

Vértés Marcel rajza

KIVANCSI VAGYOK ARRA
 hogy mennyivel számítják át
 Svájcban Károly király ko-
 ronáját?

HAJNALBAN

A feleség (férjéhez, aki úgy
 hajnaltájban vetődött haza):
 Vén korhely! Nem érdemled
 meg, hogy a nap rád süssön!
 A férj: Nem is forszirozom!

AZ UJ KORMÁNY

— Tudja, hogy a Károlyi-
 kabinet a legelőrelátóbb kor-
 mány, mely valaha is műkö-
 dött.

— Miért?

— Mert a földmivelésügyi
 bársonyszékbe is — Buzát ül-
 tetett.

Erre mifelénk

nagyon szeretünk ugyan felejteni,
 de mégse olyan kurta az emléke-
 zetünk, hogy már eszünkbe se
 jussanak azok a fehér papír és
 vászondarabok, amelyekkel üzleti
 cégtáblánkon és egyéb ilyen hir-
 dető feliratokon egy napon —
 nem is olyan régen — sebtiben
 átragasztottak mindent, ami az
 entente iránt való egykori szim-
 pátiánknak volt bizonyosága. „Lon-
 don”, „Páris”, „francia”, „angol”
 töröltettek ebből a cégtábla szó-
 tárból s a szövetségi hűség jegy-
 ből való szavakkal cseréltettek
 fel. Am a papirnak és a vászon-
 nak úgy látszik érzeke van az
 idők változásai iránt s mire vég-
 leg lefoszlottak a cégfelirásokról
 — akkora már senkinek a sze-
 mért nem bántotta, hogy egy ká-
 véház Angliáról vagy egy szál-
 loda történetesen London városá-
 ról nevezte el magát. Ugy látszik
 azonban újra divatja lesz az át-
 ragasztásnak. Láttam egy táblát,
 melyen még mult héten aranyo-
 san fényeskedett a felírás: —
 „Császári és királyi udvari száll-
 lító.” — Most a ráragasztott fe-
 hér vászon mögül már csak ennyi
 látszik:

„... királyi udvari szállító...”

U. i. Lapzártakor értesülök,
 hogy a táblát újra leragasztot-
 ták...

KÉRVÉNY A LAKÁSHIVATALHOZ.

..... Nyolc apró gyermekkel kitétek az utcára
Minthogy pedig az I. kerületben, a Szent György-téren levő királyi palota 693. szobája már évek óta üresen áll és a régi bérlőnek esze ágában sincs, hogy azokba beköltözködjék: méltóztassék az üresen álló lakást számomra hivatalból — ELREKVIRÁLNI.

Tisztelettel
HALUPKA DEMETER

KIVÁNCSI VAGYOK ARRA,

hogy a főnök urak ijesztgetik-e még alkalmazottaikat azzal, hogy: „bevonultatom!”?

EXTÁZIS

Sébetet égettek belém
A földöntuli vak szerelmek.
Sugarak nyilallnak felém
És éjszakáim tűzben telnek.

Piros parázson aluszom
És perzselődöm égi vágyon.
Izzó ezüst-távon uszom:
Fekete hattyu láng-habágyon.

Fejem forrong, inam inog,
Meg sem tudok a földön állni,
De gyönyörű szárnyas kinok
Emelnek végtelenbe szállni.

Minek néztek magam mögé,
Hol hiremet a sirnak adják?
A testem már az ördögé,
De lelkem' angyalok ragadják
JASZAY-HORVÁTH ELEMÉR

SZINHÁZI HIR

A haldokló konjunktúra megmentése céljából, színházdirektóraink merész lépésre határozták el magukat, Parlamentair utján felkérték Foch tábornokot, hogy francia színpadi szerzőkkel szállja meg a pesti drámai színházakat.

KIVÁNCSI VAGYOK,

hogy a Csokoládé-király és a cukorka-királyok átváltoztatják-e cégfelírásukat Csokoládé-elnök és Cukorka-elnökre.

KLUBBAN

— Csak egy nevet mondok és azonnal hangosan fogsz nevetni.

— Na?

— Gróf Károlyi Imre.

Habsburg Józsefék a Nemzeti Tanács védelme alatt

Vértés Marcel rajza

Munkatársunk: SZÉP ERNŐ néhány hete az olasz fronton van. Regényének folytatását bizonytalan időre halasztjuk, mert a kézirat — érthető okokból — lapzártáig nem érkezett meg.

Nem jönnek a rablók!

Három éjjel állok a ház előtt és őrzöm a rablók ellen. A két vállamon egy-egy manlicher, a mellényzebembem két kis géppuska és — ne árulják el kérem a rablóknak — a feleségem fenn a negyedik emeleten két kis tengeralattjárót rejteget a lavórban, de azok a nyavalyás rablók még se jönnek. Ma reggel apróhirdetést tettem be az egyik újságba:

ÜGYES RABLÓK több évi gyakorlattal, jényes feltételek mellett, fix fizetéses, nyugdíjas állásba azonnal felvételnek. Cim a kiadóhivatalban.

Még se jönnek a rablók. Istenem, milyen boldogtalan vagyok is én. A feleségem biztos azt fogja mondani — mintha már hallanám —: Ödön, te szerencsétlen, peches alak, neked semmi nem sikerül. Látod, a Blaunak milyen csinos kis rablókat sikerült fogni.

Rablók! ezuton is felhivlak benneteket, ne féljeteK, nem bántlak benneteket, uzsonnámat is megosztom veletek, — mert nagyon szeretnék egy rablót fogni.

Végső elkeseredésembem a következő táviratot küldtem el:

*A rablók tek. egyesületének
Budapesten.*

Azonnal kérek tíz gyakorlott, erős rablót éjjeli támadásra. Fegyverekre gondoskodva. Díjazás megbeszélés szerint. Garas-ucca 28.

Most izgatottan várom a választ.

Garami Árpád.

— Csak egy betű az egész változás. Károly ment és jött — Károlyi.

Kober Leó rajza

KOSSUTH LAJOS: Nna?!...

Őszi séták a Margitszigeten

a sziget tiszta, egészséges levegőjén mindenkinek nagyon ajánlatosak e járványos időkben.

Kellemes őszi-téli tartózkodás a

Margitszigeti nagyszállóban.

Saját társaskocsik a pályaudvaroktól a szállodáig

Margitszigeti kénes gyógyfürdők

egész nap nyitva. Kiváló gyógyhatás, tökéletes berendezés. Fürdőjegy ára 7 korona.

Járványok ellen

Margitszigeti Asványvizet igyék!**BÉR-AUTÓK!**

Telefon
91-57.

H. A. R. T.

Budapest, Andrásy-ut 8

DIANA

sósborszesz
Mindenütt kapható

Kis üveg ára K 3.50
Közep üveg ára K 10.-
Nagy üveg ára K 20.-

STERN JÓZSEF

CS. ÉS KIR. UDV. SZÁLLÍTÓ
BUDAPEST IV. KER.
CALVIN-TÉR 1. SZ.

Magyarország legnagyobb divatháza!

Az összes külföldi illatszer, szappanok és toalette különlegességek, színházi festékek, gyógy- és vegyszerek

József Főherceg Ur
Ó csász. és kir. fenségs kamarai szállítója

Telefonszám: 85-24

EISNER GYULA
KÉT OROSZLÁN DROGÉRIA

BUDAPEST, VI. KERÜLET, ANDRÁSSY-UT 37. SZ.

Perzsa-, Breitschwanz-, Sealskin-kabátokat**RÓZSA**

szücsnél vásároljon kizárólag. Andrásy-ut 29. szám.

PNEU WIMPASSING

EGYESÜLT RUGGYANTAÁRUDYÁRAK
HARBURG-WIEN
ezelőtt Menier-J. N. Reithoffer

Raktár: Budapest, Andrásy-ut 8.

Gyár:
Wimpasing im Schwarzwald.

Telefon 68-84.
Sürg.-cim: Reithofferék, Budapest N.-Ö.

Fonal és Himzőipar rt Budapest

Főzlet és központiroda
VII. Erzsébet-körút 24

FIÓKÜZLETEK:
IV. Kossuth Lajos-utca 6
IV. ker. Ferdinand bolgár király-ut 6. szám
IV. ker. Kigyó-utca 4. sz.

Sürgőnycim: Fonalipar.

Telefonszám: 162-04, 10-24, József 14-40

NINCS GALLÉRHIÁNY NYAKKENDŐHÁZ

ha a **ban (V. ker., Deák Ferenc-utca 14. szám, fióküzlet IV. ker., Kigyó-utca 5. szám) vásárolunk 7.- koronáért egy üveg 1ko gallér-impregnáló szert, amellyel mindenki egyedül néhány perc alatt 2-30 gallert impregnálhat. Egy-egy gallér 2-3 héttig viselhető és lemosható. Használata utasítás mellékelve. Nyakkendő és urdivat árnyékunket 20 f. bélyegért bárkinek megküldtük!**

VÉDEKEZÉS az influenza spanyol nátha ellen

Naponta többször gurgulázzunk langyos vízben oldott mentholos vagy tiszta lysoformmal a hosszú idő óta bevált kitűnő száj és toroköblítő fertőtlenítő szerrel, mely biztosan

elpusztítja a baktériumokat.

Hazajövet néhány csepp tömény lysoformo dörzsöljünk szét tenyerünkön és szappannal mossuk és öblítsük le langyos vízzel.

Felelős szerkesztő: SZENES BÉLA. — Szerkesztőségi órák: kedden és pénteken 5-6-ig. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rökk Szilárd-u. 9. — Ujságüzem könyvkiadó és nyomda r.-t. nyomása. — Felelős kiadó: Magyar Miklós. Előfizetési ár: Egész évre 48 K, félévre 24 K, negyedévre 12 K, egy hónapra 4 K. II. évfolyam, 45. szám

Jobbra tisztelegi!